

UNA GANA BESTIAL

Un relat de: [Pim](#)

Per indicació de Ceres, que volia venjar-se d'Ericstó, la deessa de la gana li fa una visita, s'introdueix en les seves entranyes i el deixa ben contaminat del poderós verí de la gana. Acabada la feina, la gana deixa el país d'Ericstó (que és país d'abundància) i retorna al seu país, que és estèril del tot.

De seguida Ericstó, mig en somnis, comença a sentir la forta pressió de la fam. Quan es desperta, atrapat per una gana insaciable, no es pot aguantar de cap manera. Mana que li portin més i més menjars i menja i menja sense parar. Però tot és inútil: com més menja més gana té.

Consumeix tot el que té i ben aviat es troba sense recursos. Desesperat i ja sense res es veu en la necessitat de vendre la seva pròpia filla, que es diu Metra.

Llavors Metra, espantada, va fer una pregària al déu de les Aigües perquè la lliurés de l'esclavitud. Neptú va escoltar la seva pregària i Metra, convertida en pescador, es va poder escapar. El seu amo, que la seguia, al veure un pescador amb la canya a la mà li va preguntar si havia vist una esclava que fugia. Però el pescador va fer equivocar l'amo i, quan aquest es va allunyar, Metra va poder recuperar la seva forma primitiva.

Quan Ericstó va veure que la seva filla tenia el do de transformar-se va voler aprofitar-se'n ell mateix i encara la va vendre mil vegades més. Però ella s'escapava altres mil vegades, transformada en diferents formes cada vegada.

Però tot això no va ser suficient per fer minvar la gana del pobre Ericstó, que quan es va veure sense cap recurs i reduït a la més extrema misèria, desesperat del tot i consumit per la fam, va decidir menjar-se a si mateix.

- Aquesta història ens la mig explicava, a l'escola, en Lluís Mª Xirinacs, que pretenia fer uns ajustos en la nostra educació. Ens l'explicava quan algun nen, potser jo mateix, es menjava les ungles i s'exposava a continuar amb els dits, amb la mà, després el braç i finalment acabava menjant-se si mateix, tot sencer i per sempre més.